

SCHIN OP GEULS GEDICHT.

KWAKKERT-SERENADE

't Daagleeg gong mit gouwe sjtroale,
zich krach en mach veur mörge hoale;
der oavend veel, de zon gong zinke,
en in 't blaw es floär zoã zach,
sjtong es ènne veurpos van de nach,
e sjerke loezig sjtil te blinke.

En dalig veeng i sjtraffe moat,
't kwakkerkoär va graaf en sjtroat,
zie leedje aa te zinge.
Der moan sjtong zilver wit en sjeen,
es meister euver 't landsjap heen;
gein onrus woar te vinge.

Wie dèk zong deer eur wonder toere,
i sjtille late oavend oere,
es alles sjleep of ruste gong.
Gei möätje rus, gei vièdel urke,
om oet te bloaze e turke,
om bie te wirke keal of tong.

Muziek en zank kan in 't leave,
aan awd en jonk der iever geave,
veur te danse heen en om.
Mè es deer zongt der oavend zank,
zoot ich sjtil en oere lank,
loesterend en sjtom.

Zingt mer zengers allemoal,
verborge tössje graas en poal,
eur serenade sjterk.
Loat mich wondere, loat mich sjtaare
altied hart en geis bewaare
veur Gods sjöppingswerk.

SJEUF WINTHAGEN, WALEM

uit: Veldeke 23
(1948/1949)